

Miró i l'objecte

10 de febrer de 2016 – 22 de maig de 2016

Inauguració: 9 de febrer de 2016, 19 h

Comissari: William Jeffett i Fundació Joan Miró

CaixaForum Madrid

Nota de premsa

La Fundació Joan Miró i l'Obra Social "la Caixa" presenten l'exposició *Miró i l'objecte* a CaixaForum Madrid.

La mostra, comissariada per William Jeffett, explora per primera vegada de forma específica la presència de l'objecte en l'obra de l'artista, i revela com Miró evoluciona des de la representació pictòrica de l'objecte fins a la seva incorporació física en l'obra a través del collage i l'assemblage per explorar, posteriorment, noves tècniques com la ceràmica o l'escultura.

L'exposició, organitzada conjuntament per la Fundació Joan Miró i l'Obra Social "la Caixa", presenta més d'un centenar d'obres entre pintures, ceràmiques i escultures, procedents dels fons de la Fundació Joan Miró i de les principals col·leccions públiques i privades d'Europa i Amèrica, a més d'una selecció d'objectes originals que l'artista va col·leccionar al llarg de la seva vida.

Coincidint amb l'exposició, CaixaForum Madrid acollirà un simposi internacional sobre l'artista i l'escultura del segle XX. La trobada està organitzada per la Càtedra Miró (Fundació Joan Miró / Universitat Oberta de Catalunya) i la New York University a Madrid, amb la col·laboració de l'Obra Social "la Caixa".

Barcelona, 9 de febrer de 2016. *«Servir-me de les coses trobades per diví atzar, ferros, pedres, com em serveixo d'un signe esquemàtic dibuixat per atzar sobre el paper o d'un accident ocorregut també per atzar. És sols això, aquesta guspira màgica allò que compta en art.»* (Anotació de Joan Miró en un quadern personal, c. 1942, Fundació Joan Miró, Barcelona.)

Al llarg de tota la seva trajectòria artística, el procés creatiu de Joan Miró (Barcelona, 1893) es pot llegir a partir de la relació que estableix amb l'objecte, des de les primeres pintures fins a les escultures de bronze, passant pels collages i els assemblages. A *Miró i l'objecte*, el visitant descobrirà el Miró que va desafiar la pintura i que, precisament mitjançant el diàleg amb l'objecte, va contribuir a una transformació cabdal de la concepció de l'art.

El projecte està comissariat per William Jeffett, cap d'exposicions del Dalí Museum de Saint Petersburg (Florida) i reconegut expert en l'obra mironiana, amb el suport del departament de Conservació de la Fundació Joan Miró, que coorganitza la mostra juntament amb l'Obra Social "la Caixa".

L'exposició parteix de la inclinació constant de l'artista cap als objectes, que el porta a recollir durant tota la vida les troballes més diverses amb la intenció de crear una determinada atmosfera creativa al seu taller. Miró comparteix amb els dadaïstes i els surrealistes la predisposició per la sorpresa, i amb la seva sensibilitat poètica característica acaba trobant una font d'inspiració en aquests descobriments accidentals.

«Em sento atret per una força magnètica cap a un objecte, sense cap premeditació, després em sento atret per un altre objecte que en veure's lligat al primer produeix un xoc poètic, passant abans per aquest sobtat enamorament plàstic, físic, que fa que la poesia et commogui realment i sense el qual no seria eficaç.» (Carta de Joan Miró a P. Matisse, 1936)

Joan Miró

L'Horloge du vent, 1967

El rellotge del vent

Bronze

50,5 x 30,2 x 16,3 cm

Fundació Joan Miró, Barcelona

© Successió Miró, 2016

Miró i l'objecte es desplega en sis àmbits d'estudi que investiguen com Joan Miró, en una primera fase, evoluciona des de la representació pictòrica de l'objecte fins a la seva incorporació física en la pintura, a través de l'ús de procediments com el collage i l'*assemblage*. Un procés que, en molts aspectes, va significar, a finals dels anys vint, un desafiament frontal a les arts plàstiques.

Durant la dècada següent, l'artista va introduint materials més heterodoxos i antiartístics en la seva obra fins a considerar la seva pintura com un objecte. Una transformació que demostra una profunda crisi respecte a la pintura convencional i que situa l'objecte al centre d'una nova orientació poètica en la seva obra. Aquesta tendència «antipintura» culmina després de la Guerra Civil espanyola i la Segona Guerra Mundial, amb la incursió de Miró en la ceràmica i l'escultura.

Jeffett apunta: «Miró va explorar per primera vegada la idea de l'antipintura el 1930 en una sèrie de teles en què va calcular amb gran precisió la composició per després eliminar-la guixant la imatge. [...] El 1974 Miró va fer una sèrie de teles cremades per a la gran retrospectiva al Grand Palais de París. Al mateix temps va proposar una sèrie d'escultures de bronze, fetes també a partir d'*assemblages* d'objectes, ceràmiques i tapissos, com a expressions poètiques més enllà de la pintura». Obra nova, radical i desafiadora que el posicionava com un creador vital i innovador. L'artista tenia 81 anys.

L'exposició es completa amb dues sèries de fotografies dels anys seixanta de Claude Gaspari i Planas Montañá, que documenten el procés de treball de Miró en relació amb els objectes. El visitant trobarà també dos documents fílmics de suport: una pel·lícula de 1939 sobre el ballet *Jeux d'enfants* de Bizet i el documental de Francesc Català-Roca sobre les teles cremades de Miró. Finalment, s'ha produït per a aquesta ocasió un audiovisual que divulga les tesis principals del projecte amb intervencions del comissari, William Jeffett, Joan Punyet Miró, nét de l'artista, el ceramista Josep Llorens Artigas i Rosa Maria Malet, directora de la Fundació Joan Miró, i que es troba en el tercer àmbit de la mostra.

Entre les obres seleccionades destaquen *Les joguines* (1924), del Moderna Museet d'Estocolm; les teles *L'espiga de blat* i *El llum de carbur*, dues naturaleses mortes de 1922-1923 procedents del MoMA, o els objectes acoblats de l'escassa i delicada sèrie que Miró va dur a terme el 1931. Pel que fa a les obres de maduresa cal destacar *Cadre-objet* [Quadre-objecte] de 1972 i *Les oiseaux de proie foncent sur nos ombres* [Els ocells de presa s'estenen damunt les nostres ombres, 1970], un oli sobre pell de vaca.

El projecte es completa amb una publicació que inclou textos testimonials, interpretatius i d'anàlisi signats pel comissari William Jeffett, l'artista Perejaume, Joan Punyet Miró, nét de l'artista, i Didier Ottinger, director adjunt del Centre national d'art et de culture Georges-Pompidou, París.

En el marc de l'exposició, els dies 15 i 16 d'abril, CaixaForum Madrid acollirà el simposi internacional *Miró i l'escultura del segle XX*, que analitzarà l'obra escultòrica de Miró a partir d'una sèrie de diàlegs amb altres artistes. La trobada està coordinada per Robert Lubar Messeri, director de la New York University a Madrid i de la Càtedra Miró (Fundació Joan Miró / Universitat Oberta de Catalunya). El simposi està organitzat per la Càtedra Miró i la New York University a Madrid, amb la col·laboració de l'Obra Social "la Caixa".

Per a més informació:

Prensa Fundació Joan Miró | Elena Febrero – Amanda Bassa
+34 934 439 070 | press@fmirobcn.org

